

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja niewystarczająco uzasadniła ocenę możliwości wykluczenia dostępu do ZST i jego wpływu na rynek hurtowego dostarczania oraz nabywania ZST
- W tym względzie skarżąca podnosi, że Komisja oddała argument, zgodnie z którym ZST jest niezbędny i dlatego może zostać wykluczony, powołując się na swoją definicję rynku zawartą w sekcji 5.1.2.1 zaskarżonej decyzji. Skarżąca, powołując się na swoje twierdzenie, że zaskarżona decyzja nie zawiera definicji rynku lub zawiera błędną definicję rynku, twierdzi, iż Komisja wyszła w swojej ocenie z niewłaściwego założenia.
 - Skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja niewystarczająco uzasadniła swoją ocenę dotyczącą braku możliwości wykluczenia dostępu do ZST przez łączące się strony i wpływu tego wykluczenia.
5. Zarzut piąty dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistego błędu w ocenie możliwości wykluczenia dostępu do treści HBO
- W tym względzie skarżąca podnosi, że Komisja nieprawidłowo oceniła, iż połączone strony nie mają znaczącej pozycji rynkowej, opierając się na niedostatecznej definicji rynku oraz na błędnych założeniach.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Komisja niewystarczająco uzasadniła ocenę możliwości wykluczenia dostępu do treści HBO
- W tym względzie skarżąca podnosi, że bez wiarygodnej definicji rynku dotyczącej treści filmowych ocena Komisji co do skutków połączenia na wspomnianym rynku jest automatycznie niewystarczająco uzasadniona.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004, L 24, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 8, t. 3, s. 40).

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2018 r. – Montanari/ESDZ

(Sprawa T-692/18)

(2019/C 35/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marco Montanari (Reggio nell'Emilia, Włochy) (przedstawiciele: A. Champetier i S. Rodrigues, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji odmawiającej skarżącemu w całości lub w części dostępu do przedmiotowego dokumentu;
- obciążenie pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z dnia 24 października 2018 r. odmawiającej skarżącemu dostępu do sprawozdania z dnia 29 lipca 2017 r. sporządzonego po zakończeniu misji mediacyjnej prowadzonej przez kierownika wydziału „Wsparcie misji”.

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia 1049/2001, art. 15 ust. 3 TFUE i art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności skarżący twierdzi, że publiczny dostęp do dokumentów instytucji stanowi zasadę prawną, a możliwość odmowy dostępu stanowi wyjątek. Tymczasem wyjątki przewidziane w art. 4 rozporządzenia 1049/2001, na które powołuje się Europejska Służba Działań Zewnętrznych, nie mogą uzasadniać odmowy dostępu do dokumentów z tego względu, że przesłanki przewidziane w rzeczonym artykule nie są spełnione.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim zaskarżone decyzje są obciążone brakiem uzasadnienia lub niewystarczającym uzasadnieniem.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2018 r. – ZY / Komisja

(Sprawa T-693/18)

(2019/C 35/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ZY (Kehl, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Voß i D. Fouquet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, w pełnym zakresie, decyzji strony pozwanej SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. o sygnaturze C(2018) 3166, w odniesieniu do lat 2012 i 2013;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. o sygnaturze C(2018) 3166 w zakresie, w jakim nakazuje ona, w odniesieniu do lat 2012 i 2013, odzyskanie ponad 20 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 7 000 godzin, odzyskanie ponad 15 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 7 500 godzin oraz odzyskanie ponad 10 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 8 000 godzin,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami obsługi prawnej i podróży.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Błędne uznanie, że istnieje pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust.1 TFUE

W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła prawo, uznając, podczas badania spornych zwolnień z opłaty sieciowej, że zostały zaangażowane zasoby państwowe.

Ponadto podczas badania kryterium selektywności układ odniesienia został określony w sposób nieprawidłowy i niekompletny.